

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

Epiphonema, de lachrymarum vi ad eluenda peccata

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

PISIDÆ, MVNDI OPIFICIVM.

Odoratus. Ast vnde tam amplas fistulas hoc obtinet
 Vehiculum odoratus, meat quâ spiritus
 Vitalis auræ: morbo & illis si accidat
 Vt obstruantur, ceu laqueo animal angitur,
 Aut cogitur animam per os effundere.

Vifus. Imitata cæli hæc vis situs, hos luminum
 Orbes duos obiecit instar siderum,
 Possemus eiaculatione vt orbium
 Aëre repercusso, sagittantes velut,
 Haurire lucem è luce, vt ignem ex torribus.

Oculorum
 molitio. AT capitis à neruis duobus extimis,
 Facto canalis in modum foramine,
 Transmittit hoc lucis meatu spiritum:
 Tunicisque vestit pupulas mollissimis,
 Ac si domi quis virgines custodiat.
 Foramen angustum aperit at meatui,
 Vt spiritus qui è riuulis effunditur
 Non comprimatur, si via huic præclusa sit:
 Neu obnubilet, visus hebetet aut lucidos,
 Aut lumina obducat nigra caligine:
 Neu turbet aciem flatus hic, aut inquinet,
 Effusus impetu, via latissima.

Epiphone-
 ma, de la-
 chrymarum
 vi ad eluēda
 peccata. O quanta, quâmq; ampla est tuorū operū, D E V S,
 Notitia inexplicabilis, sermonibus
 Quæ non notatis prædicat nubem sacram:
 Et nunc datum vt caliginosis cordibus
 Hæc luminum vis præferat claram facem:
 Sedenim per oculos cùm notas turpēs trahat,

Rursus

700

710

720

Γ' ὅθεν δὲ καὶ σύεικας ὑπόρουσ ἐχθ,
 Οσοφραυλικῆς ὄχημα, καὶ βιοβόφω
 Πνοῆς ἀγωγρεῖς, ὧν φραγέτων ἐκ πάθοις,
 Αγωνιά τὸ ζῶον, ὡς ἐν ἀγχόνη,
 Ἡ καὶ ἀειπνὴν * ἐκβιάζῃ τὸ εἶμα.

ὡς ὅσο-
 φρήσιος.

γρ. παρ-
 πτείν.

Μιμουμένη ἢ τὰς ἐν ἔρεινῳ θεοῖς,
 700 Φωστῆρας ἀντέθηκεν ὀφθαλμοῖς δύο,
 Ὅπως ἔχοι μὲν τῆ βολαῖς τῶν ὀμμάτων,
 Τὸν ἀέρα πλήθοντες, ὡς οἱ ποξόται,
 Φῶς φῶλι σὺρῆν, ὡς τὸ πῦρ δὲ ἀνδράκων.

ὡς ὅ-
 ψεως.

Ἐκ τῆ δ' ἄνω ἢ τῆς κεφαλῆς ἀκροτέγων,
 Νύρων ἀφαιρήσασα θρῆνος δίκην,
 Καὶ πνῦμα φωτὸς ἐμβαλῶσα ὡ πόρω,
 Τοῖς μὲν χιτῶσι συγκαλύπτῃ τὰς κέρας,
 Ὡς εἰ πρὸς οἴκοι συμφυλάτῃ περὶ θεοῖς:

Ὅπιω ἢ μικρὰν ἔξαοίτῃ ὡ πόρω,
 710 Ὅπως τὸ πνῦμα τῆ ὀχετῶν ἀφαιρέχων,
 Μήτε γενωθῆ, τ' ὀδοῦ πεφραγμένης,
 Καὶ πνῦματώση, καὶ σκατώση τῆ θεαν,
 Καὶ τὰς ἐπιχύσις παροσπλάση ταῖς ὀψεσι
 Μὴ δὲ αὐτὰς ἀεφῆξῃ, καὶ θολώση τὰς κέρας,
 Ορμαῖς ἀπλήσοις ἐκχυτὲν παρὸς τὸ πλάτος.

Ὡς ἐμεγθυμένη τῆ θφάν σου κλισμῶ
 Ἡ γῶσις ἢ δύσφρατος, ἢ τοῖς ἀγχαφοῖς
 Λόγοις ἀπατέλλασα τὸν θεῖον γόφον:

ὡς ἡ δακρύων.

Καὶ νῦν ἐφῆται τ' ἰσοφῶδοις καρδίαις,
 720 Δαδῦχον εἶ) τ' ὀσπῆν ὧν ὀμμάτων,
 Εἴπωρ δι' αὐτῶν ἐμβολοῦσα τοῖς ῥύποις,

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Γόγγιν δι' αὐτὴν ἐκβάλλη τὰ δάκρυα,
 Τὰς εἰσόδους πλωάσα τῆς διεξόδου.

Εἰ τοὺς λαβυρίνθους δὲ τὴν λόγων φράσι,

18. *πρὸς τὴν* Ο τῶν ἀδύλων οὐσιῶν ζυγισάτης,
 Καὶ πῶς ὁ νῆς σωῆσι πηλίνα βαρῆ,
 Καὶ πνεῦμα πηλῶ καρτερῆ σιωπημυθίον·
 Καὶ πῶς ἐν ὕλῃ τὴν αὐλίαν ἔχει,
 Εἰ μηδὲν αὐτὸν ὑλικὸν περὶ γράφει.

28. *νέμεφ.* Η πῶς μέγιστον ὄμμα τὴν ψυχῆς ἔφυ,
 Καὶ τὴν ἀδύλων ὀπλικὸς ἔχει πρόθεσι·

38. *ἀέρα.* Καὶ κῶ μὲν εἰς γλῶσσο τὴν ἐνεργείας * μύθει,
 Νιῶ τὴν πρὸς αὐτὸν ὄψεσιν ὄν ἀίτερα *.

Καὶ πηλὸς ἄρθεσι, καὶ τὴν ἥλιον φθάσας,
 Τὰς τὴν ὄρω τε καὶ κάτω ζῆσι φύσας·
 Καὶ τὴν μὲν ἄρθεσι, τὰς τὴν συμμετρῶς βλέπει,

48. *ἐφίκε).* Τῶν δὲ σοχασμοῖς ὄνοσι τὰς εἰκόνας.
 Καὶ τὴν ὄρεξιν μηδαμῶς ἐπῆσαι θέλων,
 Εφέλκε) * μὲν τὴν ἀπάντων αἰτίας,

58. *ἴσως, ἐφίκε).* Καὶ τὴν ἐκείνης γῶσιν ἀφῆσαι θέλει·
 Καὶ πολλὰ κέμνη, καὶ τὸν ἔχατον πόλον

68. *μύθ.* Δοκῆ περὶ λθῆν, ὅμη' ἐκθ' * μύθει μόνον,
 Εἰ καὶ διαυγῆς βύπορθῆσι καρδίαι.

Ὄταν δὲ τούτοις τοὺς πολυπλόκοις μίτοις
 Λύση χολαζῶν, καὶ βαθιῶν, καὶ φρεσῶν,
 Ὄπως ὁ κρυπλὸς ὢν φρεσῶν ὁδοσάτης,
 Ὁ ψυχοκλέπτης, ὁ φθορεὶς τῆς καρδίας,
 Ἡ τῶν σκότεισι ἐπαρσις, ὁ πρῶτος δράκων,
 Εξώθεν ἔνδον ἠδονὰς παρεισάγει·

Σπείρων

730

740

Rursus per ipsos lachrymas fundit pias,
Egressione vt eluat quæ ingressa sunt.

Si porrò labyrinthos latentes explicet
Oraculorum, essentiarum libripens
Subtilium: quî mens lutofo ponderi
Adhæreat, cœnóque iunctus spiritus:
Quî liber à concretione in mole sit,
Si nulla materies eum complectitur.

730 Quî ve oculus animi maximus sit insitus,
Vt eius acies penetret abditissima:
At nunc humi est affixus actionibus,
Tollens modò se salit in oras ætheris:
Præpetibus ac pennis volans Solem anteit,
Indagat & superas & imas quasque res:
His sufficit sanè, has mediocriter videt,
Ac cæterarum imagines signis capit.
Et appetitum sistere haud vsquam volens,
Attrahitur ad causam omnium excelsissimam,
740 Atque illius notitiam habere percupit:
Multum laborat, ac poli altum verticem
Prætergredi putat: sed ibi perstringitur,
Sit perspicaci corde quamuis præditus.

AST inuoluta hæc quando fila soluerit,
Vnum hoc studens, scrutatus altè, & dixerit
Abstrusus vt grassator ille mentium,
Prædoque animorum, cordis humani lues,
Elatio caliginis, primus Draco,
Intrò ferat ductas voluptates foris:

De mēte &
intelligētia.

De astu &
præstigiis
sempiterni
hostis gene-
ris humani.